

Φυλλάδιο για τους μαθητές 3.5

Η έννοια του κοινού καλού: η εγγύηση της δημοκρατίας και η δικτατορία

La multitude qui ne se réduit pas à l'unité est confusion; l'unité qui ne dépend pas de la multitude est tyrannie.

[Η ετερότητα που δε μπορεί να γίνει ενότητα είναι σύγχυση· η ενότητα που αγνοεί την ετερότητα είναι τυραννία.]

Blaise Pascal (1623-62)

Διαπραγμάτευση για το κοινό καλό στις πλουραλιστικές δημοκρατίες	Επιβολή του κοινού καλού με αυταρχική νομοθεσία και δικτατορία
<p>Στις πλουραλιστικές δημοκρατίες, το κοινό καλό είναι αντικείμενο διαπραγμάτευσης και συμφωνίας. Κανένας δε γνωρίζει το αποτέλεσμα από πριν (AB). Συχνά εφαρμόζεται δοκιμή και λάθος, οπότε οι αποφάσεις είναι δυνατόν, και κάποιες φορές πρέπει, να διορθώνονται. Η πολιτική είναι διαδικασία συλλογικής μάθησης μέσα από αντίξοες αντιπαραθέσεις. Στο τέλος, πρέπει να ληφθεί απόφαση.</p>	<p>Δ1: Το κοινό καλό προσδιορίζεται αντικειμενικά με επιφοίτηση ή επιστημονική ανάλυση (π.χ. Μαρξισμός-Λενινισμός). Μόνο η ελίτ που κυβερνά είναι ικανή να το προσδιορίσει (Δ2). Το κοινό καλό νομιμοποιεί κάθε μέσον, και βίᾳ, ώστε να υπερβεί κάθε αντίσταση και αντιπολίτευση. (X). Οι επικριτές του Δ1 ή του Δ2 κατηγορούνται ως εχθροί.</p>
<p>Στις πλουραλιστικές δημοκρατίες, οι ομάδες πρωθυΐου διαφορετικούς στόχους, συμφέροντα και αξίες (Στόχοι A και B). Κάθε ομάδα υποστηρίζει τους δικούς της στόχους ($\alpha_1, \alpha_2, \beta_1, \beta_2$), προσπαθώντας να επηρεάσει την τελική απόφαση υπέρ της (AAB; - BBA;). Ο πλουραλισμός επιφέρει συναγωνισμό και αντιθέσεις. Όταν τα μέσα επικοινωνίας είναι ελεύθερα, υποστηρίζουν τις έντονες αντιπαραθέσεις.</p>	<p>Στις δικτατορίες, οι ομάδες ή τα άτομα που πρωθυΐου εναλλακτικές λύσεις ή ασκούν κριτική, φιμώνονται (σύμβολο X). Το δικαίωμα της συμμετοχής παρέχεται μόνο στους υποστηρικτές του καθεστώτος. Τα μέσα επικοινωνίας λογοκρίνονται. Αυτός που κυβερνά αποφασίζει ποια προβλήματα, συμφέροντα ή στόχοι γίνονται δεκτά στην πολιτική ατζέντα.</p>
<p>Η αμφισβήτηση θεωρείται απαραίτητη και παραγωγική, ώστε να επιτευχθεί συμφωνία και συμβιβασμός. Οι αποφάσεις είναι ανοικτές σε κριτική αναθεώρηση.</p>	<p>Η συγκατάθεση επιβάλλεται και εκείνος που κυβερνά την προσδιορίζει εκ των προτέρων. Η αμφισβήτηση θεωρείται ότι καταστρέφει την αρμονία, και επομένως είναι επικίνδυνη, καθώς είναι δύσκολο να ελεγχθεί.</p>